

Συμβολισμοί στην Θεία Λειτουργία (αγ. Μάξιμου του Ομολογητή)

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Image not found or type unknown

Η Θεία Λειτουργία είναι τύπος της διαχρονικής Θείας Λειτουργίας που τελείται στον ουράνιο κόσμο και περιγράφεται μερικώς στο ιερό λειτουργικό βιβλίο της Αποκαλύψεως του αγίου Ιωάννου του θεολόγου. Ο τύπος που τελείται σήμερα από την Εκκλησία δια χειρών των ειδικών ιερέων, εμπεριέχει πλήθος από συμβολισμούς τους οποίους οφείλει να ξέρει ο πιστός ώστε όχι απλά να παρακολουθεί αλλά να μετέχει. Να μυσταγωγείται μέσω αυτών και να οδηγείται ο νους του στα ουράνια. Το θέμα της Θείας Λειτουργίας, που είναι η καρδιά της εν αγίω Πνεύματι λατρείας της Ορθοδοξίας, είναι τεράστιο. Εδώ θα αρκεστούμε σε ελάχιστους από αυτούς, όπως τους καταγράφει ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής. Δηλαδή τι συμβολίζει το κλείσιμο των θυρών που γίνεται μετά το Ευαγγέλιο, τι η είσοδος των αγίων Μυστηρίων, τι ο θείος ασπασμός, τι το θείο σύμβολο της πίστεως, τι η δοξολογία

με τον Τρισάγιο ύμνο, και τη Κυριακή προσευχή που μας παρέδωσε ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός.

Τίνος σύμβολο είναι το κλείσιμο των θυρών.

Το κλείσιμο των θυρών της αγίας Εκκλησίας του Θεού, που γίνεται μετά την ανάγνωση του αγίου Ευαγγελίου και την απομάκρυνση των κατηχουμένων, φανερώνει την παροδικότητα των υλικών και την είσοδο των αξιών στο νοητό κόσμο, δηλαδή το νυφικό θάλαμο του Χριστού, που θα γίνει έπειτα από το φοβερό εκείνο χωρισμό και τη φοβερότατη απόφαση. Φανερώνει ακόμα τη ριζική απόρριψη της απάτης που προκαλούν οι αισθήσεις.

Τι σημαίνει η είσοδος των αγίων Μυστηρίων.

Η είσοδος πάλι των αγίων και σεβαστών Μυστηρίων είναι η αρχή κι ο πρόλογος, όπως έλεγε ο μεγάλος εκείνος γέροντας, της καινούριας διδαχής, που θα γίνει στους ουραμούς, σχετικά με την οικονομία του Θεού για μας και η αποκάλυψη του μυστηρίου της σωτηρίας μας, που είναι κρυμμένο στα άδυτα της θεϊκής μυστικότητας. «Ου γαρ μη πίω», λέγει ο Θεός και Λόγος στους μαθητές Του, «απ' άρτι εκ του γεννήματος της αμπέλου, έως αν πίνω μεθ' υμών καινόν εν τη Βασιλεία του Πατρός Εμού» (Ματθ. 26:29).

Τίνος σύμβολο είναι ο θείος ασπασμός.

Κι ο πνευματικός ασπασμός, που απευθύνεται σ' όλους, είναι πρότυπο και προδιαγραφή της ομόνοιας, της ομοφροσύνης όλων μεταξύ τους και της λογικής ταυτότητας, που θα πραγματοποιηθεί τον καιρό της αποκάλυψης των μελλοντικών άρρητων αγαθών, που αποτελεί προσδοκία πίστης κι αγάπης. Χάρη στην αποκάλυψη αυτή οικειώνονται οι άξιοι το Λόγο και Θεό. Γιατί το στόμα είναι του λόγου σύμβολο και για τούτο ακριβώς όλοι όσοι έχουν κοινωνήσει το λόγο, σαν λογικοί, μετέχουν σ' όλα καθώς και στον πρώτο και μοναδικό Λόγο τον αίτιο κάθε λόγου.

Τι σημαίνει το θείο σύμβολο της πίστεως.

Η ομολογία πάλι του θείου συμβόλου της πίστεως, που γίνεται από όλους, προδηλώνει τη μυστική ευχαριστία, που θα κάνουμε στον μέλλοντα αιώνα, για τους θαυμαστούς λόγους και τρόπους και πάνσοφης Πρόνοιας του Θεού για μας. Με την ευχαριστία αυτή οι άξιοι παρουσιάζουν τον εαυτό τους να ευγνωμονεί για τη θεία ευεργεσία. Κι έξω από αυτή δεν έχουν τίποτα άλλο να αντιπροσφέρουν για κάθε ένα από τα άπειρα θεία αγαθά που έχουν δεχθεί.

Τι σημαίνει η δοξολογία του Θεού με τον Τρισάγιο Ύμνο.

Η τριπλή αναφώνηση του «Άγιος», που περιέχει η ιερή ομολογία, από μέρους όλου του πιστού λαού, δείχνει την ένωση και την ισοτιμία με τις ασώματες και νοερές δυνάμεις, που θα φανεί στο μέλλον. Με αυτήν σε συμφωνία με τις άνω δυνάμεις εξ αιτίας της ταυτότητας της σταθερής γύρω από το Θεό αεικινήσιας, θα μάθει η ανθρώπινη φύση να υμνεί και να αγιάζει με τρεις αγιαστικές αναφωνήσεις την τρισυπόστατη και όμως μία θεότητα.

Τίνος σύμβολο είναι η αγία προσευχή του «Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς».

Η Παναγία και σεβαστή επίκληση του μεγάλου και μακαρίου Θεού και Πατέρα αποτελεί σύμβολο της ενυπόστατης και ζωντανής υιοθεσίας που θα μας παραχωρηθεί κατά δωρεά και χάρη του Αγίου Πνεύματος. Σύμφωνα με αυτή θα υπερνικηθεί και θα κρυφθεί κάθε ανθρώπινη ιδιότητα με τον ερχομό της χάρης και όλοι οι άγιοι θα μεταβληθούν και θα γίνουν υιοί του Θεού, όσοι από εδώ κιόλας στόλισαν με τις αρετές τον εαυτό τους λαμπρά και τιμημένα με τη θεϊκή ομορφιά της καλοσύνης.

(Έργα αγίου Μάξιμου του Ομολογητή, Τ. Φ 14, σελ. 113- 123)

Πηγή: exprotestant.blogspot.gr